

føre, at et foster, der fødes dødt efter udgangen af den 22. svangerskabsuge, vil blive anset som et dødfødt barn, og dermed vil der kræves ligsyn og dødsattest i overensstemmelse med ligsynslovens regler. Ligsyn er en undersøgelse foretaget af en læge, hvorved døds-tegn iagttages, og dødsårsag og døds måde så vidt muligt fastslås. Når et ligsyn er afsluttet, udstedes der dødsattest af den læge, der har iagttaget dødstegn og konstateret, at der ikke foreligger omstændigheder, der nødvendiggør en anmeldelse af dødsfaldet til politiet.

For forældre til dødfødte børn, der kommer til verden mellem udgangen af 22. svangerskabsuge og udgangen af 28. svangerskabsuge, vil lovforslaget i øvrigt give ret til de offentlige ydelser, der ydes i forbindelse med en dødfødsel, og som hidtil har været forbeholdt forældre til børn, der kommer døde til verden efter udgangen af 28. svangerskabsuge. Forældrene vil således bl.a. opnå ret til barselsorlov. Barnet skal begraves eller bisættes og indføres i kirkebogen, og faderskabet kan fastslås. Det er hensigten med lovforslaget, at forældre til dødfødte børn herved føler, at der er samhørighed mellem deres oplevelse af tabet og samfundets officielle anerkendelse heraf. Rækkevidden af de rettigheder, forældre til dødfødte børn har i dag, foreslås derimod ikke ændret. Det vil derfor fortsat bero på anden lovgivning, hvilke rettigheder disse forældre har, jf. ovenfor afsnit 2.1.

2.4. Forholdet til lov om svangerskabsafbrydelse

Lovforslaget har ikke betydning for adgangen til at få foretaget provokeret abort. Efter de gældende regler i lov om svangerskabsafbrydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 762 af 11. september 2002, som ændret ved lov nr. 435 af 10. juni 2003, kan svangerskabsafbrydelse efter udgangen af 12. svangerskabsuge kun ske med tilladelse fra et abortsamaråd, medmindre der er fare for kvindens liv eller alvorlig forringelse af hendes helbred, jf. lovens § 2. Efter lovens § 3, stk. 2, kan tilladelse til svangerskabsafbrydelse i tilfælde, hvor fostret må antages at være levedygtigt, kun gives, hvis de i § 3, stk. 1, nr. 3, nævnte omstændigheder (fare for at barnet får en alvorlig legemlig eller sjælelig lidelse på grund af arvelige anlæg eller beskadigelse eller sygdom i fostertilstanden) med afgørende vægt taler for det. Om fostret må antages at være levedygtigt, beror på en lægefaglig vurdering i det enkelte tilfælde. I forarbejderne til bestemmelsen, som blev indsat ved lov nr. 430 af 31. maj 2000, er anført, at grænsen for levedygtighed – som forholdene er i dag – må antages i praksis at ligge omkring udgangen af 24. svangerskabsuge.

Det er således i dag ikke udelukket at foretage en provokeret abort efter udgangen af 22. svangerskabsuge, og ændringen af grænsen i ligsynsloven ændrer ikke herved. Den gældende grænse på 28 uger betyder således heller ikke i dag, at provokeret abort er udelukket efter dette tidspunkt, forudsat at betingelserne i § 2 eller § 3, stk. 2, i lov om svangerskabsafbrydelse er opfyldt. Det kan i den forbindelse oplyses, at der i 2002 blev givet tilladelse til 24 provokerede aborter efter udgangen af 22. svangerskabsuge.

2.5. Retsstillingen i de andre nordiske lande

2.5.1. Sverige

I henhold til den svenske lovgivning om folkeregistrering skal et barns fødsel anmeldes til skattemyndighederne. Med »barn« forstår alle levendefødte børn samt dødfødte børn, der kommer døde til verden efter 28. svangerskabsuge. Hvis graviditetens længde er usikker, bør der ske anmeldelse af et dødfødt barn, der har en længde på over 35 cm. For dødfødte børn, der kommer til verden efter 28. svangerskabsuge, udfærdiges en dødsattest, som afleveres til skattemyndighederne og indføres i et særligt register.

For et foster, som kommer dødt til verden før udgangen af den 28. svangerskabsuge, og som ikke viser livstegn, udfærdiges der ikke dødsattest.

2.5.2. Norge

I Norge findes der ikke lovbestemmelser, der udtrykkeligt definerer grænsen mellem dødfødsel og spontan abort. I henhold til administrativ praksis omfatter ordet »født« alle børn, som er født efter et afsluttet svangerskab efter 22 fulde svangerskabsuger.

2.5.3. Finland

Der eksisterer ikke lovbestemmelser i Finland, der definerer grænsen mellem dødfødsel og spontan abort. Det er forventningen, at der i løbet af efteråret 2003 vil blive udstedt en administrativ forordning, hvorefter en læge skal konstatere, at et barn er dødt, hvis graviditeten har været i mindst 22 uger, eller hvis barnet vejer 500 gram eller derover.

3. Forslag til ændring af børneloven

3.1. Gældende ret

Hvis et barn fødes af en gift kvinde, anses ægtemanden som udgangspunkt som far til barnet. Registrering af faderskabet sker i forbindelse med registreringen af barnets fødsel, jf. § 1, stk. 1, i børneloven, jf. lov nr. 460 af 7. juni 2001. I medfør af § 2, stk. 1, i børneloven, kan ugifte forældre få mandens faderskab regi-